

Кириченко Володимир Васильович

17.06.1942 — 02.04.2019

Редколегія журналу з глибоким сумом сповіщає, що 2 квітня 2019 року пішов із життя видатний математик-алгебраїст, член редколегії, д.ф.-м.н, заслужений професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки Кириченко Володимир Васильович.

В.В. Кириченко народився 17 червня 1942 року у місті Пенза (Росія). У 1959 році, після здобуття середньої освіти, вступив на механіко-математичний факультет Київського державного університету імені Т.Г. Шевченка, який закінчив з відзнакою у 1964 році. В аспірантурі Інституту математики АН УРСР Володимир Васильович навчався з січня 1965 року по серпень 1967 року і у 1968 році, в Ленінградському відділенні Математичного інституту імені В.О. Стеклова, успішно захистив кандидатську дисертацію на тему “Зображення спадкових, цілком розкладних та басових порядків”. Його науковим керівником був відомий фахівець в галузі алгебри, член-кореспондент АН СРСР, професор Д.К. Фаддєєв.

Педагогічну діяльність Володимир Васильович розпочав на механіко-математичному факультеті Київського національного університету імені Т.Г. Шевченка у вересні 1967 року. У 1986 році в Московському державному університеті імені М.В. Ломоносова він успішно захистив докторську дисертацію на тему “Модулі та структурна теорія кілець”. З 1988 року по 2016 рік В.В. Кириченко працював на кафедрі геометрії механіко-математичного факультету Київського національного університету імені Т.Г. Шевченка, а згодом її і очолював. У 2016 – 2018 роках обіймав посаду старшого наукового співробітника науково-дослідної частини університету.

В.В. Кириченко є одним із засновників сучасної київської алгебраїчної школи. Його наукові результати стали класичними. Розроблена ним, Ю.А. Дроздом і А.В. Ройтером теорія басових та квазі-басових порядків стала відомою та розвивалася у закордонних алгебраїчних школах, зокрема, в Японії. В.В. Кириченку належить також провідна роль у розвитку структурної теорії кілець, де він ефективно застосував методи теорії зображень. Введені ним поняття сагайдака і первинного сагайдака кільця та розроблені методи дозволили отримати конструктивний опис низки важливих класів кілець, а згодом одержати розв'язок проблеми Л.А. Скорнякова про будову кілець спеціального типу. У 1976 році В.В. Кириченком спільно з О.Г. Завадським були введені так звані напівмаксимальні кільця. У 1993 році В.В. Кириченко довів важливу класифікаційну теорему сучасної теорії асоціативних кілець про будову напівпервинних нетерових напівдосконалих напівдистрибутивних кілець.

Володимир Кириченко є автором понад 250 наукових праць. Його наукові результати добре відомі у світі та ввійшли в монографічну літературу з теорії зображень та теорії кілець і модулів. У 2007 році професор В.В. Кириченко у складі колективу науковців механіко-математичного факультету та Інституту математики НАН України за цикл робіт «Зображення алгебраїчних структур і матричні задачі в лінійних та гільбертових просторах» став лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки. В.В. Кириченко активно працював над вихованням наукових кадрів. Під його керівництвом захищено 36 кандидатських та 8 докторських дисертацій.

В.В. Кириченко є одним із засновників регулярних міжнародних алгебраїчних конференцій в Україні, був редактором та членом редколегій багатьох наукових журналів, серед них "Algebra and Discrete Mathematics", "Карпатські математичні публікації", "Математичні студії" та ін.

Згадка про Володимира Васильовича зігриває душу. Він назавжди залишиться в пам'яті всіх, хто його знав, як високоінтелігентна, справедлива, чуйна людина, здатна завжди прийти на допомогу.

Редакційна колегія